

Музо любові, миру й спокою!
Годі співати пісні.
Ондечки бачиш: поза горою
Все вже палає в огні.
Кров заюшила рідную землю.
Де твої співи лились...
А по майданах воля в кайданах
Зично гукає: «Борись!»
В час за неправди всякі одплати,
Як колотнеча встає,
Годі нам, музо, пісні співати
Й тішити серце своє.
А як ти хочеш, щоб тебе знали —
Йди виручати з біди, —
З слова живого скуй самопали
Й з ними між люди іди.
Бий ними, Музо, всяку пеправду,
Хто б не вчинив її — бий!
В серці людському запосіи згоду,
Душу спокоем повий,
Мир та любов заснуй у краї...
Хай тоді воленька йде,
Тяжкі кайдани хай поскидає,
Щастя з собою веде!
Тоді всі люди будуть вславляти,
Що ти не марно жила,
Що помагала їм добувати
Волі, любові й добра!
